

ADVIES Nr. 1.552

Zitting van donderdag 9 maart 2006

Dimona - Gevolggeving aan advies nr. 1.540 van 21 december 2005 - Uitzendarbeid

x x x

1.541/XXII-3
2.132-1

ADVIES Nr. 1.552

Onderwerp : Dimona - Gevolggeving aan advies nr. 1.540 van 21 december 2005 - Uitzendarbeid

De Nationale Arbeidsraad heeft zich in zijn advies nr. 1.540 van 21 december 2005 uitgesproken over een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikelen 9 ter en 9 quater van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

In dat advies constateert de Raad dat er bijzondere technische problemen rijzen voor alles wat betrekking heeft op arbeidsverhoudingen waarbij drie partijen betrokken zijn, zoals in de uitzendsector. Hij wil zich dan ook zo vlug mogelijk buigen over eventuele technische oplossingen.

De commissie Individuele Arbeidsverhoudingen werd met de bespreking van dat vraagstuk belast.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 9 maart 2006 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. RETROACTA

De Raad herinnert eraan dat hij zich in zijn advies nr. 1.540 van 21 december 2005 heeft uitgesproken over een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikelen 9 ter en 9 quater van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Het ontwerp van koninklijk besluit heeft tot doel de bestaande wetgevende bepalingen als volgt aan te vullen :

- wanneer een gelegenhedswerknemer wordt tewerkgesteld voor een langere dagelijkse periode dan diegene die in de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling oorspronkelijk in het begin van die dag werd aangekondigd, moet de werkgever de gegevens betreffende de werktijd aanpassen uiterlijk binnen de twee uren die het voorziene einduur van de prestaties in de eerste aangifte volgen;
- een Dimona (voor een gelegenhedswerknemer of een "klassieke" werknemer) kan worden geannuleerd tot het einde van de kalenderdag waarop ze slaat en als die Dimona betrekking had op een periode die twee kalenderdagen bestrijkt, of meer, moet zij uiterlijk aan het einde van de eerste kalenderdag van de prestatie die was voorzien, geannuleerd worden.

De Raad constateert in dat advies nr. 1.540 dat er bijzondere technische problemen rijzen voor alles wat betrekking heeft op arbeidsverhoudingen waarbij drie partijen betrokken zijn, zoals in de uitzendsector. Hij wil zich dan ook zo vlug mogelijk buigen over eventuele technische oplossingen.

Op basis van dat onderzoek doet de Raad in dit advies de volgende voorstellen.

II. ADVIES VAN DE RAAD

- A. De Raad constateert dat de uitzendarbeid, wanneer die arbeid dienst doet als kader voor een prestatie in het raam van gelegenheidsarbeid, een specifieke situatie doet ontstaan die verband houdt met het op elkaar aansluiten van de logica van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers en de mechanismen voor het nakomen van de verplichtingen inzake onmiddellijke aangifte van tewerkstelling.

Volgens de logica van de wet van 24 juli 1987 is het uitzendbedrijf immers de werkgever van de uitzendkracht.

De instelling van een contractuele arbeidsverhouding tussen de uitzendkracht en de gebruiker is in die wet een sanctiemechanisme.

Artikel 8 van de genoemde wet van 24 juli 1987 bepaalt dat de overeenkomst voor uitzendarbeid schriftelijk moet worden vastgesteld uiterlijk binnen twee werkdagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop de werknemer in dienst treedt. Bij ontstentenis van een geschrift overeenkomstig de vorige twee leden gelden voor deze overeenkomst uitsluitend de regels inzake de voor onbepaalde tijd gesloten arbeidsovereenkomsten.

In het bijzondere kader van de verlenging van de arbeidsprestatie buiten de oorspronkelijk door het uitzendbedrijf aangegeven duur via de Dimona (begin en einde), kan niettemin redelijkerwijs worden aangenomen dat de partijen niets anders hebben gewild dan de voortzetting van dezelfde arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid die bij het begin van de prestatie werd gesloten.

Bovendien heeft de genoemde wet van 24 juli 1987 de verplichtingen inzake werkrooster en controle van de arbeidsprestaties bij de gebruiker gelegd.

Artikel 19 van die wet bepaalt immers het volgende : "Gedurende de periode waarin de uitzendkracht bij de gebruiker werkt staat deze in voor de toepassing van de bepalingen van de wetgeving inzake de reglementering en de bescherming van de arbeid welke gelden op de plaats van het werk.

Voor de toepassing van het eerste lid, worden de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsduur, de feestdagen, de zondagsrust, de vrouwenarbeid, de arbeid van jeugdige personen, de nachtarbeid, de arbeidsreglementen, de bepalingen inzake het toezicht op de prestaties van de deeltijdse werknemers zoals bepaald in de artikelen 157 tot 169 van de programmawet van 22 december 1989, de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen, beschouwd als bepalingen die gelden op de plaats van het werk."

De Raad constateert dat als de gelegenhedswerknemer een uitzendkracht is en wordt tewerkgesteld voor een langere dagelijkse periode dan die welke in de Dimona oorspronkelijk in het begin van die dag werd aangekondigd, het uitzendbedrijf, als werkgever, de gegevens betreffende de werktijd moet aanpassen in de Dimona.

De Raad wijst erop dat de maatregel waarin het voornoemde koninklijk besluit voorziet, technische problemen kan doen rijzen wanneer de gebruiker het uitzendbedrijf niet laat weten dat de arbeidsprestaties later eindigen dan het einduur van de prestaties waarin de oorspronkelijke Dimona voorziet.

Om te trachten een pragmatische oplossing te vinden binnen het nagestreefde en niet op de helling gezette evenwicht van hoofdstuk II van de genoemde wet van 24 juli 1987 om de voor de uitzendarbeid specifieke arbeidsverhouding met drie partijen te omlijnen, vraagt de Raad zich af of een oplossing er niet in zou kunnen bestaan dat in de regelgeving over de Dimona wordt verduidelijkt dat het uitzendbedrijf verantwoordelijk is en blijft voor de indiening van de oorspronkelijke Dimona met vermelding van het tijdstip van het begin en het einde van de prestaties alsook de eventuele wijzigingen in de Dimona.

Indien blijkt dat de gebruiker de wijzigingen niet heeft meegedeeld aan het uitzendbedrijf, zou hij strafrechtelijk aansprakelijk zijn voor het niet meedelen van de wijzigende Dimona. Het uitzendbedrijf zou wel het loon en de overuren van de als uitzendkracht tewerkgestelde gelegenhedswerknemer moeten blijven betalen.

- B. De Raad vraagt zich ook af hoe de als uitzendkracht tewerkgestelde gelegenheids-
werknemer kan aantonen dat hij effectief langer dan oorspronkelijk bepaald, door de
gebruiker werd tewerkgesteld, wanneer die gebruiker het uitzendbedrijf niet heeft in-
gelicht.
